

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (втори състав)

27 октомври 1994 година*

Конкуренция – Система за обмен на информация – Антиконкурентни последици –
Отказ за освобождаване

По дело T-34/92,

Fiatagri UK Limited, дружество, учредено съгласно законодателството на Англия и Уелс, със седалище в Basildon (Обединеното кралство)

и

New Holland Ford Limited, дружество, учредено съгласно законодателството на Англия и Уелс, предишното Ford New Holland Limited, със седалище в Basildon (Обединеното кралство),

за които се явява адв. Mario Siragusa, от адвокатска колегия Рим, и от Giuseppe Scassellati-Sforzolini, от адвокатска колегия Болоня, със съдебен адрес в Люксембург, в кантората на адв. Ernst Arendt, 8-10 Rue Mathias Hardt,

ищци,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явява г-н Julian Currall от член на правния отдел, в качеството на представител, и г-н Stephen Kon, Solicitor, и г-н Leonard Hawkes, Barrister, от адвокатска колегия Англия и Уелс, със съдебен адрес в Люксембург в кантората на г-н Georgios Kremliis от правния отдел, Wagner Centre, Kirchberg,

ответник,

иск за отмяна на Решение 92/157/ЕИО на Комисията от 17 февруари 1992 г., свързано с производство съгласно член 85 от Договора за ЕИО (IV/31.370 и 31.446 - UK Agricultural Tractor Registration Exchange, ОВ L 68, стр. 19),

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (втори състав)

в състав: г-н J.L. Cruz Vilaça, председател, г-н С.Р. Briët, г-н D.P.M. Barrington, г-н А. Saggio и г-н J. Biancarelli, съдии,

секретар: Н. Jung,

като взе предвид писмената фаза на производството и освен това заседанието от 16 март 1994 г.,

* Език на производството: английски.

Решение

1. Agricultural Engineers Association Limited (Асоциация на селскостопанските инженери, наричана по-нататък „АЕА”) е търговско сдружение, открито за всички производители или вносители на селскостопански трактори, които са на територията на Обединеното кралство. Към разглежданата дата, тя е имала приблизително 200 члена, от които по-специално, Case Europe Limited, John Deere Limited, Fiatagri UK Limited, Ford New Holland Limited, Massey-Ferguson (United Kingdom) Limited, Renault Agricultural Limited, Same-Lamborghini (UK) Limited и Watveare Limited. Следователно, и двамата ищци са членове на АЕА.

а) Административната процедура

2. На 4 януари 1988 г. АЕА е нотифицирала Комисията, главно с намерението да придобие писмо за ненамеса или съответно индивидуално освобождаване, относно споразумение, което се отнася до система за обмен на информация, основана на данни на Министерство на транспорта на Обединеното кралство, свързани с регистрациите на селскостопански трактори, наричана „Обмен на регистрацията на селскостопански трактори в Обединеното кралство” (наричано по-нататък „първото съобщение”) Това споразумение за обмен на информация заменя предходно споразумение от 1975 г., за което Комисията не е била уведомена. Първото споразумение е било представено на вниманието на Комисията през 1984 г. при проучвания, извършвани в резултат на жалба, която е подадена пред нея във връзка с пречки пред паралелния внос.

3. Участието в споразумението е отворено за всички производители или вносители на селскостопански трактори в Обединеното кралство, без оглед на това дали те са членове на АЕА. АЕА осигурява секретариат по споразумението. Според ищците, броят на членовете се е изменил в периода, през който този въпрос е бил проучван, в съответствие с действията по реструктуриране, които са засегнали сектора; към датата на уведомяването осем производители, включително ищците, са участвали в споразумението. Страните по това споразумение са осем търговци, посочени в параграф 1 по-горе, които, според Комисията, държат 87 % до 88 % от пазара на трактори в Обединеното кралство, като останалата част от пазара е разпределена между няколко малки производители.

4. На 11 ноември 1988 г. Комисията издава изложение на възражения срещу АЕА, срещу всеки от осемте члена, засегнати от първото съобщение и срещу Systematics International Group of Companies Limited (наричана по-нататък SIL), предприятие за обработка на данни, отговорна за обработване и предоставяне на данни, които се съдържат във формуляр V55 (вж. параграф 6 по-долу). На 24 ноември 1988 г. участниците в споразумението са взели решение да го прекратят. Според ищците, споразумението по-късно е възстановено, но без разпространяване на информация, която дава възможност да бъдат определяни продажбите на конкурентите, нито индивидуално, нито като обща сума. По време на заседанието пред Комисията, те твърдят, като се позовават по-специално на изследване, проведено от професор Albach, член на Берлинския научен център, че разпространяваната информация е имала положителен ефект върху конкуренцията. На 12 март 1990 г. пет от участниците в споразумението, включително ищците, са уведомили Комисията за ново споразумение (наричано по-нататък „второто съобщение”) за разпространяване на информация,

наречено „UK Tractor Registration Data System” (наричано по-нататък „Data System”) и са се задължили да не прилагат новата система, преди да са получили отговор на това съобщение от Комисията. Според ищтите, новото споразумение предвижда значително намаляване на размера и честотата на информацията, която се получава съгласно споразумението и също премахва всички „институционални” елементи, срещу които Комисията е възразила в посоченото по-горе изложение на възражения.

5. В Решение 92/175/ЕИО от 17 февруари 1992 г., свързано с производство съгласно член 85 от Договора за ЕИО (IV/31.370 и 31.446 - UK Agricultural Tractor Registration Exchange, ОВ L 68, стр. 19, наричано по-нататък „Решението”), Комисията:

- е определила, че споразумението за обмен на информация за регистрации на селскостопански трактори нарушава член 85, параграф 1 от Договора, „тъй като то увеличава обмена на информация, която идентифицира продажбите на отделните конкуренти, както и на информация за продажби на посредници и внос на собствени стоки” (член 1);

- отказва да прилага освобождаването съгласно член 85, параграф 3 от Договора (член 2);

- изисква АЕА и участниците в споразумението да преустановят нарушението, тъй като те още не са направили това, и да се въздържат за в бъдеще да стават страни по споразумения с идентичен или подобен предмет или резултат (член 3).

б) Съдържанието на споразумението и неговият правен контекст

6. Законодателството на Обединеното кралство предвижда, че всички превозни средства трябва да се регистрират в Министерството на транспорта, ако ще се използват на обществени пътища в Обединеното кралство. Искането за регистрация на превозно средство трябва да бъде представено в специален формуляр, формуляр V55. Съгласно споразумение с Министерството по транспорта, това министерство изпраща на SIL част от информацията, която тя получава при регистрацията на превозните средства. Според ищтите, тази уговорка е идентична с уговорката, направена с производителите и вносителите на други категории превозни средства.

7. Страните не са съгласни с редица фактически въпроси относно информацията, която се появява в този формуляр и използването на тази информация. Тези пунктове на несъгласие могат да се обобщят по следния начин.

8. Ищтите изтъкват факта, че като се има предвид административният източник на информацията, разпространена към участниците в споразумението, както и фактът, че стоките на посредниците са ограничени, може да има значителен период от време между датата на поръчка за трактор и датата на доставката му, което предхожда началото на движението на превозното средство по обществените пътища и следователно, предаването на информацията на участниците в споразумението. По тази причина може да има продължителен период между датата на продажбата и тази на регистрацията, и следователно ищтите считат, че няма „снимка на моментното състояние” на пазара, така че събраната информация е само приблизителна по своя характер. SIL извлича информация, която се съдържа в административния формуляр, след което той се унищожава; тя не се предава директно на участниците в споразумението.

9. Ищите признават, че съществуват различни видове формуляр V55, номерирани от V55/1 до V55/5. От друга страна, те изтъкват, че само формуляр V55/1 е „предварително готов“. Формуляр V55/2 и V55/4, които се използват само от British Leyland, вече не се използват, докато формуляр V55/3, използван, когато формуляр V55/1 се загуби, се попълва на ръка. И на последно място, формуляр V55/5 се използва от независими вносители и при продажба на превозни средства на старо. Доста често един трактор може да бъде регистриран, след като е бил използван само на частна земя, а не по обществени пътища. Във всички тези случаи участниците нямат директен достъп до формулярите.

10. Според Комисията, има две основни версии на формуляра: формуляр V55/1 до V55/4, които са „предварително попълнени“ от производители и изключителни вносители, и се използват от посредниците, за да регистрират доставените до тях превозни средства и формуляр V55/5, който се използва за паралелен внос.

11. Според Комисията, формулярът съдържа следната информация, определени аспекти от която се оспорват от ищите:

- производство (производител);

- модел, сериен номер и номер на шаси, дата на регистрация; от срещите между от страните и съдията докладчик на 7 декември 1993 г. е видно, че информацията, която се отнася до серийния номер (или номера на шасито) се записва от SIL. От друга страна, в системата, която е предмет на разглеждане на първото съобщение, тази информация вече не се разпространява до участниците в споразумението, като тъй като е постигнато съгласие след 1 септември 1988 г. SIL вече да не изпраща формуляра за регистрация на превозното средство на участниците в споразумението. Според ищите, производителите се нуждаят от тази информация, за да провеждат своите напомнящи кампании и да проверяват действителността на исквете за гаранция, които са им предявени; ищите изтъкват, че няма основание тази информация, чието предаване на участниците също е предвидено от Data System, да се изпрати на участниците преди м. септември 1988 г.

- първоначален посредник и посредник продавач (кодов номер, име, адрес и пощенски код): според ищите, тази информация не се записва от SIL;

- пълният пощенски код на регистрирания ползвател на превозното средство: според ищите, само първите пет цифри от пощенския код на регистрирания ползвател се записват от SIL, за да има възможност за идентифициране на района на пощенския код, и този номер понякога се намалява до три или четири цифри; на заседанието между страните на 7 декември 1993 г. SIL е разяснил, че ако този пощенски код не е във формуляра, той използва най-близкия пощенски код на крайния потребител, а именно този на посредника продавач. При липсата и на кода на последния, следва да се използва пощенския код на оригиналния посредник, а ако и този пощенски код не е във формуляра, той използва пощенския код на Local Vehicle Licensing Office (наричана по-нататък „LVLO“), която служба е отговорна за дадения регион. На заседанието SIL е разяснил, че цялата информация е трябвало да бъде свързана с район от пощенски код, за да има възможност районите на продажба на посредниците да бъдат определени;

- име и адрес на регистрирания ползвател на превозното средство: на заседанието на страните на 7 декември 1993 г. ищите, чиито изявления са подкрепени от SIL, изтъкват, че въпреки че тази информация може да се появи на страница 3 от формуляр

V55, което е и единственият лист, изпратен на SIL, така че тя не е записана там, т.е. не е разпространена до участниците в споразумението.

12. Страните се споразумяват информацията, изпратена на участниците в споразумението от SIL, да може да се постави в три категории, но те определят тези три категории по различен начин.

13. Според ищците, трите категории информация, изпращана до тях от SIL, са следните:

- промишлени данни: те се отнасят до общата численост на регистрациите на трактори, продадени от целия сектор, подразделени според периодите от време, конски сили, управление и пощенски код на района на ползвателя на превозното средство;

- идентификационни данни: те се отнасят до регистрациите на трактори, които са продадени от всеки участник в споразумението, подразделени според дата на продажбата, модела на трактора и пощенския код на района на регистрирания ползвател на превозното средство;

- собствени данни, предоставяни само на засегнатите участници в споразумението: те са свързани с продажбите на регистрирани трактори, които са осъществени от всеки от посредниците от дистрибуторската мрежа на съответния участник, като данните са свързани с две предходни категории, с географско разпределение, което съответства на района за продажба на дистрибуторската мрежа на този участник, на специални анализи, изисквани от определен участник, както и на регистрационните номера на тракторите, които той е продал.

14. Според Комисията, трите категории информация са следните:

- обща информация за сектора: общи продажби в сектора, с или без разпределение по конски сили или вид трансмисия, тази информация се дава за периоди от време, разпределени за година, тримесечие, месец или седмица;

- данни за продажбите на всеки участник: брой единици, продадени от всеки производител и неговия пазарен дял в различните географски райони: Обединеното кралство като цяло, район, област и райони на посредниците, определени чрез ползване на пощенските кодове на областите, които са в съответния район; тази информация се представя за периоди, разделени по месец, тримесечие или година (и, в последния случай, чрез позоваване на последните дванадесет месеца, календарна година или текуща година);

- данни за продажбите на посредниците от посредническа мрежа на всеки участник, и по-специално за внос и износ, осъществен от посредници в съответните им райони. Следователно е възможно да се определи вноса и износа на различните райони на посредници и да се сравнят тези продажби с продажбите, осъществени от посредниците на собствените им райони. Както става ясно от точки 29, 30, 55 и 56 от Решението, производителят може, ако има желание, да съкрати дейността на посредниците извън определените им райони, в Обединеното кралство и извън него, като по този начин определят предназначението на продажбите. На заседанието със страните на 7 декември 1993 г. ищците твърдят, че само определен производител, а не всеки от неговите конкуренти, би могъл да сравни продажбите на своите посредници и че, противно на изявленията, направени в Решението, системата за обмен на информация

не дава възможност на различните производители да сравняват продажбите на посредниците в определена дистрибуторска мрежа.

15. Ищците акцентират на факта, че информацията за „внос на посредници” и „износ на посредници” не представлява част от самото споразумение и не се съобщава от SIL на участниците в споразумението, освен въз основа на индивидуални уговорки със SIL. Тези данни, които вече не са налични съгласно споразумението, което е предмет на второто съобщение, се отнасят за продажби, осъществени от посредници извън техните райони (износ на посредници) и за продажби, осъществени от посредници от Обединеното кралство в района на друг посредник (внос на посредници). Следователно, не става въпрос за износ към други държави-членки или за внос от такива държави.

16. Според Комисията, до 1988 г. SIL е предоставяла на участниците в споразумението копия от формуляр V55/5, който се използва от независими вносителите. От 1988 г. SIL предоставя на участниците само информация, извлечена от този формуляр, която понастоящем е унищожена след извличането на данните от SIL. Комисията твърди, че тези регистрационни документи позволяват да се идентифицира паралелният внос, основно чрез серийния номер на превозното средство. Спрямо последната информация, Комисията е разяснила на заседанието със страните на 7 декември 1993 г., че според нея е необходимо да се прави разлика между формуляри V55/1, 3 и 4, от една страна, и формуляр V55/5, от друга страна. Формуляри V55/1, 3 и 4 са предварително попълнени от производителя, така че информацията, свързана със серийния номер, се появява на формуляра, който придружава всяко превозно средство, и следователно има свършена проверка на предназначението на тези трактори от производителя. От друга страна, относно формуляр V55/5, SIL е изпратил формуляра на участниците до м. септември 1988 г. и така им е дал възможност да проследяват произхода на определено превозно средство. На същото заседание, Комисията е приела, че след 1 септември 1988 г. системата не е давала възможност на производителите да наблюдават паралелния внос. На това заседание ищците заявяват, че дори преди 1 септември 1988 г. те не са могли да наблюдават паралелния внос, тъй като номерът на шасито не се е появявал систематично във формуляр V55/5.

Видове определения, искани от страните

17. При тези обстоятелства ищците са завели настоящото дело чрез иск, подаден в секретариата на Съда на 6 май 1992 г.

18. Ищците изискват от Съда:

(i) да изиска представяне на протокола от заседанието на комисарите, на което е прието Решение С (92)271 на Комисията от 17 февруари 1992 г. относно дело IV/B-2/31.370 и дело 31.446 (UK Agricultural Tractor Registration Exchange), заедно с текста на решението, приложено към този протокол, освен това, да нареди представяне на измененията на този протокол, които са приети от Комисията, преди той да бъде изпратен на Консултативния комитет;

(ii) да обяви Решението за недействително или, евентуално, да обяви това дело за допустимо и да отмени Решението;

(iii) да осъди Комисията да плати разноските.

19. В техният отговор, ищците изискват също делото да бъде съединено с дело T-35/92, заведено от John Deere Limited.

20. Комисията претендира, че Съдът следва:

(i) да отхвърли исковата молба като неоснователна;

(ii) да отхвърли искането на ищците за нареждане да се предостави протокола на заседанието на колегията на комисарите, на което е прието Решение С (92)271 на Комисията от 17 февруари 1992 г. относно дело IV/B-2/31.370 и дело 31.446 (UK Agricultural Tractor Registration Exchange), заедно с текста на решението, приложен към този протокол;

(iii) да осъди ищците да платят разноските по производството.

21. В своя отговор Комисията е уведомила Съда, че тя не възразява настоящото дело да бъде съединено с производствата, започнати от John Deere Limited по дело T-35/92 за целите на устната фаза на производството, при условие че тези две дела са предмет на две отделни решения. В края на писмената фаза на производството, председателят на втори състав на Първоинстанционния съд, с Определение от 28 октомври 1993 г. е постановил настоящото дело да бъде съединено с дело T-35/92 John Deere Limited/Комисия за устната фаза на производството, съгласно отделни части от исковата молба по дело T-35/92 и отделни приложения към него, които са поверителни спрямо ищците по настоящото дело.

22. При изслушването на доклада от съдебното заседание на съдията докладчик Първоинстанционният съд (втори състав) е решил да даде ход на устната фаза на производството без предварително проучване. От друга страна, той е изискал от страните да отговорят на определени писмени въпроси и да представят определени документи. Ищците и ответникът са отговорили на тези въпроси на 2 декември 1993 г. Освен това, страните по делото и SIL са поканени да участват на заседание със съдията докладчик съгласно член 64 от Процедурния правилник. Това заседание се е провело на 7 декември 1993 г. Страните са представили устни аргументи и са отговорили на устните въпроси на Съда на откритото заседание на 16 март 1994 г. В хода на това заседание Г-н Hodges, представляващ SIL, е разпитан като свидетел съгласно член 68 и последващите от Процедурния правилник.

Законни искания и аргументи на страните

23. Ищците твърдят, че Решението:

- е прието съгласно незаконна процедура;

- не представя достатъчно мотиви;

- се основава на погрешно определяне на стоките и на съответния пазар;

- съдържа фактически грешки при проверката на съобщената информация;

- е с неправилно правно основание във връзка с тълкуването на член 85, параграф 1 от Договора;

- неправилно не прилага член 85, параграф 3 от Договора по настоящото дело.

По твърдението, че Решението е прието съгласно незаконосъобразна процедура

24. В подкрепа на своето искане, че Решението следва да бъде обявено за недействително, ищите претендират, на първо място, че трябва да се установи дали е спазен Процедурният правилник на Комисията, и на второ място, дали Комисията едностранно е направила някои изменения на протокола от заседанието.

Първата част на искането: нарушение на Процедурния правилник на Комисията

25. Ищите считат, че текстът на Решението, както им е съобщено, им дава основание да се съмняват, че в този случай са спазени формалните изисквания, определени в член 12 от Процедурния правилник 63/41/ЕИО на Комисията от 9 януари 1963 г. (ОВ 1963, 17, стр. 181) временно в сила съгласно член 1 от Решение 67/426/ЕИО на Комисията от 6 юли 1967 г. (ОВ 1967 L 147, стр. 1), последно изменен с Решение 86/61/ЕИО, Евратом, ЕОБС на Комисията от 8 януари 1986 г. (ОВ 1986 L 72, стр. 3), в сила към онзи момент. В тази връзка те претендират Съдът да постанови необходимите мерки за проверка, за да проучи дали е спазена съответната процедура и ако не е, да обяви Решението за недействително (Решение на Първоинстанционния съд от 27 февруари 1992 г. по дело BASF и др./Комисия, T-79/89, T-84/89, T-85/89, T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 и T-104/89 Recueil, стр. II-315).

26. Комисията счита, че фактите по това дело са съвсем различни от тези по делото BASF, упоменато по-горе. По настоящото дело Съдът няма основание да нареди да се представи протокола от колегиата на комисарите и ищите нямат право да предявяват такава претенция.

27. Съдът счита, че при липса на доказателство, което да постави под съмнение валидността на Решението, презумпцията за валидност, с която се ползват мерките на Общността, трябва да се прилага за Решението, което е съобщено на ищите. Тъй като ищите не са представили никакво доказателство, което може да обори тази презумпция, не е правилно Съдът да постанови изискваните мерки за проучване. Относно законосъобразността на процедурата за приемане на копие на Решение и неговото съобщаване, Съдът счита, че дори да се докаже наличието на недостатъци, които оказват влияние на това копие или на правилността на неговото съобщаване на предприятията, то тези недостатъци в никакъв случай не биха повлияли на законността или, *a fortiori*, на действителността на Решението и само биха имали връзка с датата, от която започва да тече срокът за започване на производство срещу него. Освен това, както е видно от самото завеждане на делото, ищите имат възможност да се запознаят напълно с Решението и да отстоят своите процесуални права в пълния им размер. В настоящото дело, на ищите е изпратено копие от Решението, заверено като вярно с оригинала копие от главния секретар на Комисията. При липса на убедително доказателство, което би поставило под въпрос неговата редовност, такова копие е автентично (Решение на Съда от 17 октомври 1989 г. по дело Dow Chemical Iberica и др./Комисия, 97/87 до 99/87, Recueil, стр. 3165, точка 59 и Решение на Първоинстанционния съд от 7 юли 1994 г. по дело Dunlop Slazenger/Комисия, T-43/92, Recueil, стр. II-441, точки 24 и 25). Като се имат предвид всички тези обстоятелства, първата част от искането следователно трябва да бъде отхвърлена.

Втората част на искането: нередности в протокола

28. Ищците изтъкват, че писмото на Комисията от 14 октомври 1991 г., с което ги информира за промени в протокола от заседанието, е изпратено на самите предприятия, а не на техните адвокати. Те твърдят, че след като са били уведомени за Решението, им е станало ясно, че Комисията едностранно е изменила протокола от заседанието, преди да го изпрати на Консултативния комитет по ограничителните практики и доминиращото положение. Те претендират, че Съдът следва да постанови необходимите мерки за проучване, за да установи дали измененията на протокола са предизвикали изопачаване на техните аргументи.

29. Според Комисията уверението на ищците, че те не са уведомени за направените изменения, е неправилно. В тази връзка тя се позовава на писмо, изпратено на ищците на 4 октомври 1991 г. Във всеки случай Комисията счита, че измененията не променят смисъла на изявленията, направени от страните по време на заседанието.

30. Съдът отбелязва, след като се е запознал с аргумента на Комисията, че въпросните изменения на протокола от заседанието, на което Комисията е разгледала случая на ищца, противно на тяхното твърдение, им е съобщено с писмо от Комисията от 14 октомври 1991 г., ищците са се ограничили до изявлението, че това писмо е било изпратено директно на предприятията, а не на техните адвокати. Този факт не може да постави под съмнение валидността на информацията, която по този начин е предоставена на вниманието на предприятията. Също така Съдът отбелязва, че предприятията, надлежно информирани по този начин за измененията на протокола, не твърдят, че тези изменения променят смисъла на техните изявления или че дори правят недействително становището, предоставено от Консултативния комитет за ограничителните практики и доминиращото положение. Следователно, и в съответствие с последователната съдебна практика, основана на прецеденти, втората част от искането също трябва да бъде отхвърлена, без да е необходимо да се постановяват мерки за проверки в тази връзка (Решение на Съда от 15 юли 1970 г. по дело *Buchler/Комисия*, 44/69 *Recueil*, стр. 733, точка 17; Решение на Съда от 10 юли 1980 г. по дело *Distillers Company/Комисия*, 30/78, *Recueil*, стр. 2229; Решения на Първоинстанционния съд от 24 октомври 1991 г. по дело *Petrofina/Комисия*, 30/78, *Recueil*, стр. II-1087, точка 45, Решение от 17 декември 1991 г. по дело *BASF/Комисия*, T-4/89, *Recueil*, стр. II-1523, точка 47; по дело *Enichem Anic/Комисия*, T-6/89, *Recueil*, стр. II-1623, Решение от 10 март 1992 г. по дело *Hüls/Комисия*, T-9/89, *Recueil*, стр. II-499, точка 79, по дело *Solvay/Комисия*, T-12/89, *Recueil*, стр. II-907, точка 67, и по дело *Chemie Linz/Комисия*, T-15/89, *Recueil*, стр. II-1275, точка 76).

31. От посоченото по-горе следва, че двете части от първото искане трябва да бъдат отхвърлени и че следователно искането да се обяви, че Решението е недействително, също трябва да бъде отхвърлено, без да се налага Съдът да постановява представяне на документите, изискани от ищците.

Искане за недостатъчно обосноваване

32. Ищците твърдят, че Решението не съдържа достатъчно изложение на мотиви и че обосноваването на Решението не съдържа оправдаване за неговата диспозитивна част, чийто смисъл, според тях, е неясен.

Първата част от искането: пропускът от страна на Комисията да отчете в достатъчна степен аргументите на ищците

33. Ищците твърдят, на първо място, че пропускът на Комисията да вземе предвид техните аргументи представлява липса на обосноваване. Според тях, добра илюстрация за такова недостатъчно обосноваване е фактът, че Комисията определя праг за продажбите, които се извършват от участник в споразумението на територията на определен посредник на десет единици, под който общите данни не могат да бъдат разпространявани. Ищците претендират, че този брой е твърде голям и не отчита реалното състояние на пазара, който е изключително разпръснат. По сходен начин, изборът на година за референтен период не е приемлив. В тази връзка, точка 61 от Решението е толкова неясна, че участниците в споразумението не са могли да стигнат до единно тълкуване за нея. Предприятията изтъкват, на второ място, че с изключение на бележката под линия, Решението не се занимава с Data System, което представлява липса на обосноваване по отношение на тази система. На трето място, ищците считат, че Решението не отчита факта, че законите на повечето държави-членки забраняват разпространението на данни за регистрация на производителите. На четвърто и последно място, те твърдят, че в Решението по Дело *Papiers Peints* Съдът на Европейските общности е постановил, че Комисията е задължена да предостави по-подробни мотиви, ако, както в настоящия случай, нейното решение е „значително доразвито в сравнение с предходни решения” (Решение на Съда от 26 ноември 1975 г. по дело *Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique* и др./Комисия, 73/74, *Recueil*, стр. 1491, точка 33). Според ищците, Комисията определено е пропуснала да изпълни това задължение в този случай.

34. Комисията отбелязва, че обмяната на информация се разглежда в редица решения на Комисията. Тези решения не могат да се отхвърлят като прецеденти за това дело, само защото те не се отнасят за трайни стоки. Изявлението на ищците, че Решението е първото, което се занимава с обмен на информация, свързана с минали продажби, изглежда неправилно. Във всеки случай, Решението съдържа достатъчно мотиви, така че аргументът, че не са спазени принципите, определени в решението по Дело *Papiers Peints de Belgique*, упоменато по-горе, следва да се отхвърли. Решението не доразвива принципите, установени по-рано, а само прилага тези принципи в конкретния случай на съответния пазар. Следователно Решението съдържа достатъчно мотиви, като по този начин изпълнява решението по дело *Papiers Peints*. По-специално, Решението ясно обяснява, че ограниченията на конкуренцията, които следват от обмена на информация, не са задължителни, и тъй като едно от условията, определени от член 85, параграф 3 от Договора, не е изпълнено, Комисията би могла да отхвърли искането за изключване, без да разглежда останалите условия (Решение на Съда от 13 юли 1966 г. по дело *Consten и Grundig*/Комисия, 56/64 и 58/64, *Recueil*, стр. 429).

35. Съдът установява, че Комисията, която в точки 33 и 65 от Решението е установила, че Data System противоречи на член 85, параграф 1 от Договора на основание, че тази система за обмен на информация възпроизвежда *mutatis mutandis* предходна система и че обменът на информация не попада в приложното поле на член 85, параграф 3 от Договора, защото ограниченията на конкуренцията не са задължителни, е представила достатъчно мотиви в своето решение по тази точка, без оглед на този етап от оценка на делото на някаква оценка на правилността на тези мотиви. Относно аргумента, че са нарушени принципите, установени от Съда на ЕО в решението по дело *Papiers Peints*, Съдът отбелязва, че съгласно това решение, докато Комисията може да представи обобщени мотиви за решението, което съответства на установената съдебна практика, то нейното задължение да представи мотиви е по-широко, ако приетото решение е „значително разширено”, в сравнение със съдебната практика към датата на решението (параграф 31 и последващите). По това дело Съдът счита, че Комисията правилно твърди, и както е обяснила по-долу в основанията на това решение (вж. параграф 90),

че Решението само прилага принципите, установени в предишни решения на Комисията, на конкретен пазар, а именно този за селскостопански трактори в Обединеното кралство. Съответно и без да е необходимо да проучват различните правни системи на държавите-членки, ищите нямат основание да твърдят, че Комисията не е съблюдала посочените по-горе принципи, установени от Съда на ЕО в неговото решение по делото *Papiers Peints*.

Втората част от искането: неточност в диспозитивната част на решението

36. Ищите твърдят, че противно на съдебната практика (решение по делото *Consten и Grundig*/Комисия, посочено по-горе), точното постановяване на диспозитивната част на Решението не е лишена от предходно обосноваване. Според тях, член 1 и член 2 от диспозитивната част на Решението не само са основани на погрешни факти и неправилно прилагане на закон, но не са подкрепени и от мотивите на Решението, така че е невъзможно неговите адресати да го спазват. Освен това, член 2 от диспозитивната част, отнасящ се до оценка на споразумението съгласно член 85, параграф 3 от Договора, е несъвместим с предходни решения на Комисията. Когато, както в този случай, Комисията определи разпоредби в споразумение, които не може да изключи, принципът за пропорционалност я задължава да разреши освобождаване, при условие че тези разпоредби се премахнат. И накрая, точната степен на задължението за въздържане да се влиза в споразумение, което може да има сходен или идентичен предмет са този на въпросната обмяна на информация, което е възложено на ищите от член 3 от Решението, не може да бъде определено. Липсата на яснота в диспозитивната част на Решението е такава, че АЕА е била задължена да изпрати ново съобщение.

37. Комисията счита, че позоваването на решението по дело *Consten и Grundig*, упоменато по-горе, не е уместно. По настоящото дело, самото споразумение за обмен на информация е антиконкурентно, а не отделна разпоредба от него. Като определя условията, при които тя няма да възрази срещу споразумението за обмен на информация, Комисията е изпълнила изискванията на решението по дело *Consten и Grundig*, съгласно което Комисията трябва, ако в диспозитивната част на своето решение не определя кои части от споразумението попадат в член 85, параграф 1, да определи в преамбюла към решението си основанията, поради които тя счита, че части от споразумението не са отделими от цялото споразумение. Като се позовава на принципа за тълкуване на диспозитивната част, както е установен от Съда на ЕО в Решение от 16 декември 1975 г. по дело *Suiker Unie и др./Комисия (40/73 до 48/73, 50/73, 54/73 до 56/73, 111/73, 113/73 и 114/73, Recueil, стр. 1663)* Комисията счита, че диспозитивната част на решението е ясна, и по-специално с оглед точка 61 от него.

38. Съдът отбелязва, че по делото *Consten and Grundig* Съдът на Европейските общности е постановил, с оглед на тълкуването на член 85, параграф 2 от Договора, че недействителността, която тази разпоредба предвижда, следва да бъде ограничена до разпоредби от споразумението, които са антиконкурентни съгласно член 85, параграф 1 от Договора, винаги когато тези разпоредби могат да се отделят от останалата част от споразумението. Съгласно решението, на което се позовават, само в случаите когато споразумението само по себе си е единно, такива антиконкурентни разпоредби не могат да бъдат разделени от него и цялото споразумение трябва да се обяви за противоречащо на член 85, параграф 1. В този случай Съдът на Европейските общности е заявил, че в последната ситуация Комисията трябва да „определи в преамбюла на решението причините, поради които тези части не изглежда да са отделими от цялото споразумение” (Решение по дело *Consten и Grundig*/Комисия, посочено по-горе, стр.

498). Следователно този съд счита, че аргументът на ищите по тази точка не са добре обосновани. На първо място, от условията на Решението е ясно, че както Комисията твърди, системата за обмен на информация като цяло се счита за антиконкурентна в настоящото дело, а не разпространението между предприятията на определена информация, предоставяна съгласно споразумение, което предвижда обмен на информация между предприятия. На второ място, Съдът счита, че съдебната практика на Съда на ЕО по тълкуването на член 85, параграф 2 от Договора, както е изтъкнал в Решението по дело Consten и Grundig, не е възможно във всеки случай пряко да се транспонира по дело, в което се разглежда искова молба за изключване съгласно член 85, параграф 3 от Договора, тъй като по последното дело Комисията, когато отговаря на искова молба, която е предоставена от сезиращите предприятия, следва да стигне до решение, освен ако при проверката на въпроса, тя може да получи определени изменения на споразумението, за което е съобщено.

39. Във връзка с твърдението, че е трудно да се тълкува член 3 от Решението, според което предприятията следва да се въздържат да се включват в система за обмен на информация, която има сходен или идентичен предмет с този на споразумението, за което се иска изключване, Съдът счита, че този член е с изцяло декларативен характер. Член 85, параграф 1 от Договора установява основополагаща забрана за споразумения с антиконкурентен характер. Тази разпоредба, приета като въпрос на обществена политика, следователно е задължителна за предприятията ищици, без оглед на някакво задължително решение, прието от Комисията по тази точка, поне когато, както е в настоящия случай, в точки 16 и 61 от Решението и в член 1 от неговата диспозитивна част, упомената по-горе, тя поставя предприятията, които имат право да се ползват от правната сигурност по отношение на сделки, по които стават страна, в състояние да определят степента, до която тяхната система за обмен на информация е законна. Ясно е, по-специално от точка 50 от Решението, което по никакъв начин на противоречи на неговата диспозитивна част, че знанието на продажбите на конкурентите само със „статистически цели” не е незаконно. Като цяло, ако Комисията е искала да забрани различна система за обмен на информация, която включва и ищите, тя е могла да се позовава директно на член 85, параграф 1 от Договора, без оглед на член 3 от Решението. Както твърди Комисията, диспозитивната част на Решението, разглеждано в светлината на предходните основания, и по-специално точки 16 и 61, по тази причина е ясно. Следователно, втората част от искането също трябва да бъде отхвърлена.

40. Следователно, второто искане трябва да бъде отхвърлено.

По искането, че Решението е основано на неправилно дефиниране на съответния продукт и на съответния пазар

41. Според ищите, разделът от Решението, който описва фактите, съдържа грешки, свързани с описанието на продукта и с и с анализа на пазара. Тези фактически грешки оказват влияние на законността на Решението, тъй като те са същинската основа за правната оценка на Комисията.

42. Ищите считат, че Решението не съдържа описание на продукта и се предвижда да представи образ на пазара като концентриран пазар, като от друга страна той е отворен и конкурентен. На първо място, във връзка с търсенето, Решението не определя характеристики на пазара и стига до погрешни изводи от тази констатация. Тъй като пазарът е заместващ пазар, единствено разнообразяването и нововъведенията дават възможност за стимулиране на търсенето, така че липсата на подробна информация относно търсенето излага производителите на инвестиционни рискове. По отношение

на предлагането, Решението представя погрешно пазара. Четирите основни производители, чиито пазарен дял се променя, но държат по-малко от 50 % от пазара на Общността, са изправени пред значително реструктуриране и пред истинска конкуренция. Пазарните дялове на основните доставчици са намалели значително, докато тези на други конкуренти са се увеличили. Идентичността на тези фирми се е променила, така че предприятията, които са с „водещи позиции”, не са същите като тези, които са били с такива позиции, когато е била създадена системата за обмен на информация. Твърдението на Комисията, че има значителни препятствия за навлизане на пазара, е невярно. Общо взето, без да застопорява пазара в едно положение, споразумението допринася за неговата прозрачност.

43. По отношение на анализа на продукта, ищците оспорват изявлението, което е направено в Решението, че различните видове продукти са лесно заместими. Те изтъкват, че споразумението не класифицира тракторите само по конски сили и вид трансмисия, но и което е по-важно, по модел. Ищците считат, че Комисията е забранила практиката, срещу която възразява, без да е направила същински анализ на условията, при които пазарът функционира, тъй като Комисията е установила нарушение *per se*, което противоречи на съдебната практика на Съда на ЕО и на предходните решения и политика на Комисията, която е изложена в различни „съобщения” и в нейните годишни доклади за политиката в областта на конкуренцията.

44. И накрая, по отношение на географското определяне на пазара, ищците считат, че позоваването единствено на приложното поле на съответното национално законодателство е доста опростен метод за определяне на географския обхват на пазара. Когато Fiat е придобил Ford New Holland Limited, Комисията в Решението си от 8 февруари 1991 г. за потвърждаване на неговата съвместимост, което решение е прието съгласно член 6, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕИО) № 4064/89 на Съвета от 21 декември 1989 г. относно контрола върху концентрации между предприятия (преработена версия, публикувана в ОВ L 257, 1990 г., стр. 13) застъпва становище, противоречащо на становището Ж по настоящото дело, като дава да се разбере, че националните пазари не могат повече да съществуват в рамките на Общността. По настоящото дело, определянето на съответния пазар е от още по-голямо значение, тъй като Решението допуска наличието на силни позиции, заемани от основни производители, както и на препятствия за навлизане на пазара, две понятия, които не биха били уместни, ако не беше установен националният характер на съответния пазар. В действителност, някои от доказателствата подсказват, че пазарът, ако не световен, е поне европейски.

45. Според Комисията, разликата между страните е свързана основно с характера на пазара за трактори в Обединеното кралство и с изводите, които трябва да бъдат направени в правото на Общността в областта на конкуренцията. Според нея, пазарът е тесен, силно концентриран пазар със значителни бариери за навлизане в него. Комисията отбелязва, че не е необходимо да отговаря на всички фактически въпроси, поставени от предприятията и че тя може да поддържа своето становище, изразено във възраженията, доколкото тя е взела предвид всички доказателства, предоставени от ищците (Становище на генералния адвокат Sir Gordon Slynn по Решение на Съда от 21 февруари 1984 г. по дело Hasselblad/Комисия, 86/82, Recueil, стр. 883, 913). Освен това, Комисията счита, че твърдението на ищците, че тя не е извършила анализ на продукта, е невярно.

46. Комисията счита, също така, че противно на твърденията на ищците, тя не е анализирала пазара, но изводите, които е направила в резултат от този анализ на

продукта, са различни от изводите на ищците. По отношение на анализа на продукта, Комисията отхвърля критерия за диференциация, предложен от ищците. Комисията не приема и предложения от ищците анализ на пазара като отворен пазар. Пазарът основно е заместващ пазар, който се характеризира с несъвършена конкуренция, олигополен по природа и доминиран от пет предприятия и на който лоялността към марката е силно изразена. Предлагането се отнася за продукти с възможност за заменяемост. Комисията не оспорва, че тракторът е „разнороден” продукт, но тя се разграничава от ищците по отношение на степента на тази разнородност. Въпреки че предлагането е сравнително разнообразно, това разнообразяване трябва да се оцени в светлината на вида на търсенето. Фактът, че съответните пазарни дялове на всеки от основните конкуренти се е променил, не е задължително да се обяснява с интензивността на конкуренцията на съответния пазар.

47. Аргументът на ищците, че доставчиците са увеличили своите инвестиции, за да се адаптират към намалелото търсене, не съответства на действителността на пазара, на който коефициентът на концентрации се увеличава. По сходен начин, Комисията не приема извода на ищците, че тя погрешно е описала съответния пазар като затворен пазар със значителни препятствия за навлизане в него. Според Комисията, пазар, на който четирите основни производители имат преобладаващ дял и на който има значителна разлика между този дял и дела на другите търговци, е пазар със значителни препятствия за навлизане в него.

48. На последно място, по отношение на съответния географски пазар, Комисията счита, че тя правилно го е ограничила до пазара на Обединеното кралство, тъй като въпросната система за обмен на информация произтича от събирането на информация, извлечена от административни формуляри, които се използват само на територията на Обединеното кралство. И накрая, Комисията счита, че по отношение на лоялността към марка, еластичността на търсенето в сравнение с цените е ниска. По този начин системата за обмен на информация дава възможност на участниците в споразумението да поддържат като цяло високо ниво на цените в Обединеното кралство.

Съображения на Съда

- Пазар на продукта

49. Член 85 от Договора забранява споразумения, решения и съгласувани практики, които имат антиконкурентна цел или ефект. По настоящото дело не се оспорва, че въпросната система за обмен на информация има антиконкурентна цел. Съответно, всяко възражение срещу него може да се основава само на неговото въздействие на пазара (вж., *a contrario*, Решение по дело Consten и Grundig, посочено по-горе). В такъв случай, съгласно установената съдебна практика, всяка антиконкурентна последица на споразумението трябва да се оценява при сравнение с конкуренцията, която в действителност би възникнала „при липса на оспорваното споразумение” (Решение на Съда от 30 юни 1966 г. по дело Société technique minière, 56/65, Recueil, стр. 337).

50. Съдът счита, че за да реши дали Комисията е взела предвид специфичните характеристики на въпросния пазар по това дело, на първо място трябва да се прецени дали определянето на пазара на продукта е правилно и на второ място дали описанието на характеристиките на пазара, които се съдържат в Решението, са точни.

51. По отношение на определянето на пазара на продукта, необходимо е на първо място да се оцени степента на заменяемост на продукта. Съдът счита, че аргументът на

ищите, че в Решението е пропуснат анализът на пазара на продукта, трябва да бъде отхвърлен, тъй като от Решението е достатъчно ясно, че то е основано на предпоставката, че разглежданият пазар е този за селскостопански трактори в Обединеното кралство. Освен това, тъй като участието във въпросната система за обмен на информация зависи само от това дали участникът е производител или вносител на селскостопански трактори в Обединеното кралство, а не на определена категория селскостопански трактори, ищите необосновано твърдят, че определянето на пазара на продукта е погрешно и че различните видове селскостопански трактори не са взаимозаменяеми. От този факт Съдът стига до заключението, че самите предприятия определят своята конкурентна позиция в контекста на споразумението, чрез позоваване на общото понятие за селскостопански трактор, което е прието от Комисията.

52. По отношение на въпроса за олигополния характер на съответния пазар, критиката на ищите към заключението на Комисията, че пазарът е доминиран от четири предприятия, които държат между 75 и 80 % от пазара, трябва да се отхвърли, тъй като схемата, показваща промените на пазара, която самите ищици са представили като приложение № 10 към техния иск, указва постоянство на основните характеристики на пазара, а именно неговия силно олигополен характер. От този документ е видно, че общият пазарен дял на четирите основни доставчици е бил 82,4 % за 1991 г., в сравнение с 82,3 % през 1979 г. Освен това, подробното разглеждане на този документ показва, че обратно на твърдението на ищите, индивидуалните позиции на основните търговци са стабилни, освен на John Deere, който е удвоил своя пазарен дял през този период и който не се разглежда. От друга страна, както правилно изтъква Комисията, този изолиран случай на проникване на пазара от мощен производител от Съединените американски щати не може да разколебае заключението на Комисията, че пазарът се характеризира с относителна стабилност на позициите на конкурентите и с високи препятствия за навлизане на пазара.

53. Тези препятствия се дължат по-специално на необходимостта от нов конкурент, който да разполага с достатъчно плътна дистрибуторска мрежа. Освен това, от проучването по това дело е видно, че както и Решението указва, по-специално в точки 35, 38 и 51, вносът на селскостопански трактори с повече от 30 конски сили в Обединеното кралство е ограничен; това се потвърждава от доклад, озаглавен „Сектор за оборудване на ферми на Европейската общност”, който е представен на Съда от Комисията в отговор на писмен въпрос от страна на Съда, както и от информацията, представена от самите ищици, което от своя страна показва, че вносът се отнася за стоки, които не са лесно взаимозаменяеми, тъй като според митническата статистика, от 3 862 превозни средства, внесени през 1991 г., 2212 са с мощност, по-малка от 25 кв. И накрая, този анализ не е повлиян от проверката на структурата на остатъчните доставки, чиято изключително разпръсната природа подсилва позициите на най-големите предприятия, обратно на твърдението на ищите.

54. Като се вземе предвид всичко дотук, Съдът счита, че Комисията правилно претендира, че съответният пазар демонстрира характеристики на затворен олигопол.

55. Следователно, ищите не са представили никакво съществено доказателство, което да покаже очевидна грешка на оценката на определянето и анализа на функционирането на съответния пазар, изготвени от Комисията.

- Географският пазар

56. Съдът счита, че съответният пазар може да бъде географски определен, като район, в който условията за конкуренция, и по-специално търсенето на потребителите, демонстрират основно хомогенни характеристики (вж., по аналогия, Решение на Съда от 14 февруари 1978 г. по дело United Brands/Комисия, 27/76, Recueil, стр. 207, точка 11). При това положение, не е постановено, че пазарът на селскостопански трактори трябва да се характеризира като пазар на Общността, както Комисията е направила в своето Решение от 8 февруари 1991 г., посочено по-горе. От друга страна, приемането на това становище за допустимо не изключва възможността съответният пазар, на който следва да се измерват последиците от практиката, да се определи като национален пазар, ако, както е в настоящия случай, практиката, срещу която има възражение, е географски ограничена на територията на една от държавите-членки. В такъв случай самите доставчици са придали на този пазар характеристиките на национален пазар, единствено поради факта на тяхното собствено поведение.

57. Следователно, ищите не са доказали, че Комисията е допуснала очевидна грешка на оценката при определянето на съответния пазар и при анализа на неговото функциониране и това твърдение трябва да бъде отхвърлено.

По твърдението, че анализът на предоставената информация е фактически неточен

Аргументи на страните

58. Ищите считат, че доколкото става въпрос за описанието на споразумението и Data System, не е правилно да се изтъква, както е в Решението, че споразумението, за което е съобщено през 1988 г., е съществувало от 1975 г. Системата, за която е съобщено, се различава от предходната система. Твърдението в точки 14 и 15 от Решението, че формуляр V55 съдържа името на регистрирания ползвател на превозното средство и че тази информация е предоставена на участници в споразумението, е невярно. Според ищите, административният орган само изисква от посредниците да включват пощенския код на местонахождението на купувача, но тази информация не дава възможност на производителя да установи контакт с купувача. Ищите твърдят, че SIL в действителност не извлича от формуляр V55 целия пощенски код на регистрирания ползвател на превозното средство, за да го обработи и изпрати на участниците в споразумението, а само отбелязва четирите или пет цифри от този код, които дават възможност да се установи мястото на регистрация в рамките на района, съответстващ на пощенския код, които наброяват приблизително 8 250 района в Обединеното кралство.

59. От друга страна, обратно на предположението от точки 6 и 49 от Решението, това разделение на територии не е неправилно. Териториите на посредниците са определени независимо от всеки производител и са известни само на него и на SIL, на когото те са съобщени, за да съставя статистика. Ищите оспорват термина „район на посредника, основан на петцифрен пощенски код”, който според тях погрешно внушава, че районът на посредника съвпада с територията, обхваната от един пощенски код. Те също така оспорват твърдението в Решението, че разпространяваната информация създава изцяло прозрачна система, защото на един разнороден стоков пазар, където ценовата конкуренция се комбинира с неценова конкуренция, информацията за миналите продажби може да създаде единствено много несвършена прозрачност.

60. Ищите изтъкват, че обменената информация е свързана с регистрации, а не с продажби. Тъй като не е обменена информация за цени, ценовата конкуренция не е повлияна и в случай на предложение за отстъпка или намаление компенсацията би била

невъзможна. Съдържащото се в точка 26 от Решението описание на данните, изпратени на участниците в споразумението, относно продажби, осъществени от техните посредници, трябва да бъде коригирано, тъй като събраната по този начин информация се използва само в контекста на отношението между производител и посредник, а не като обмен на информация между различни производители.

61. На последно място, по отношение на връзката, която Решението се опитва да установи между системата за обмен на информация и ограниченията на паралелния внос, заинтересованите участници в АЕА са показали, че информацията, с която те разполагат за вноса, не произтича от въпросната система за обмен на информация. Ищите считат, че Комисията неправилно изтъква, че промените, произтичащи от новото уведомяване, са несъществени, тъй като Комисията е пропуснала да вземе предвид факта, че съгласно новата система, информацията за продажбите, осъществени от производител посредством собствените му посредници, се отнася само за продажбите, които даден посредник е осъществил в собствения си район. Те изтъкват, че в списъка с изменения на системата, който е съставен по повод второто съобщение, както е определено в защита на Комисията, е пропуснат фактът, че информацията за данните за регистрация на индивидуални участници няма да бъде разпространявана месечно, а на тримесечия.

62. Според Комисията, ищите оспорват тълкуването на предоставената информация относно продължителността на споразумението, приложимостта на пощенските кодове за функционирането на споразумението, и на последно място, обсега на второто съобщение.

63. На първо място, относно продължителността на споразумението, аргументът на ищите, че то не е съществувало от 1975 г., е нов. Преди подаването на молбата, която поставя начало на това производство, ищите не са правели разлика между споразумението, за което е изпратено съобщение и системата за обмен на информация, която е съществувала преди това.

64. На второ място, по отношение на значението на пощенските кодове за функционирането на споразумението, Решението и по-специално в точки 6 и 49, изтъква, че Комисията счита, че участниците в споразумението са се съгласили със система на организация на територии на посредници, която, като оставя на всеки производител възможността да определи организацията на своята мрежа, е допринесла за точността и прозрачността на разпространяваната информация. По сходен начин, аргументите от исковата молба, свързани с името и адреса на регистрирания ползвател на превозното средство, трябва да бъдат разбирани, чрез позоваване на начина, по който е използван този пощенски код; аргументите в исковата молба по тази точка са неуместни. Споразумението и Data System по този начин предоставят средства за обмен на данни на стандартизирана основа. Те дават възможност на всички участници да узнаят, че тази информация, равностойна на статистиката, до която те имат достъп, е достъпна и за други участници в споразумението. Според Комисията, ефектът от тази система е да намали съмненията между конкурентите и да обуздае „скритата конкуренция“, както е определена в първия параграф от точка 37 от Решението.

65. На трето място, с оглед обхвата на второто съобщение, Комисията счита, че точка 65 от Решението изяснява причините, поради които Комисията счита, че второто съобщение не съдържа съществена разлика, в сравнение със споразумението. Комисията счита, че Data System, както и системата, която е предмет на първото съобщение, дава възможност продажбите на конкурентите да бъдат идентифицирани,

както и продажбите, извършени от посредник извън неговия район. Въпреки че Комисията не оспорва, че второто съобщение въвежда някои положителни промени по отношение на първото съобщение, тя не е могла да предостави изключване съгласно член 85, параграф 3 от Договора за второто съобщение, тъй като системата, за която е съобщено, е продължила да функционира на принципа на месечен обмен на информация, включително информация за отделните модели, което дава възможност да бъдат идентифицирани продажбите и пазарния дял на всеки конкурент въз основа на географско разпределение, което варира от национално или регионално ниво до ниво според територията на посредника и пощенски код. Като се позовава на втория параграф от точка 61 от Решението, Комисията изтъква, че ищите са напълно наясно със становището на Комисията, че те могат да не обменят информация на местно ниво, и също че обменът на информация за обширни географски райони може да е само годишен и да се отнася за годината, предхождаща годината, през която информацията се разпространява. В отговор на писмен въпрос, зададен от Съда, Комисията се позовава на параграф Б и В от приложение 2 към второто съобщение за информация, идентифицираща месечните обеми на продажбата и пазарните дялове на участниците и посредниците.

Съображения на Съда

- Тълкуване на точка 14 от Решението

66. На първо място Съдът отбелязва, че на неофициалното заседание със страните на 7 декември 1993 г. Комисията изрично се е съгласила, че точка 15 от Решението, в която се казва, че информацията, посочена в точка 14, е предоставена на участниците в споразумението „под формата на доклади и анализи, описани по-нататък”, следва да се тълкува, като означаваща, че информацията, записана от SIL, е изпратена на участниците в споразумението под формата на доклади и анализи, описани в последващите параграфи от Решението и не означава, че цялата информация, посочена в член 14, е изпратена на участниците в споразумението, след като е обработена от SIL. Съдът счита, че това тълкуване, дори като се приеме, че то може да бъде смятано за фактическа грешка, не е от такъв характер, че да окаже влияние на законността на Решението, тъй като точки 18, 37, 38, 40, 41, 45, 55 и 63 от Решението по никакъв начин не са повлияни от тази фактическа грешка. Точка 18 от Решението се съдържа в раздела за оценка на фактите, докато обратно на това, което се твърди на заседанието, ищите не са установили, че последното изречение на точка 37, последното изречение от третото тире от точка 38, първото изречение от точка 40, края на изречението във второто тире от точка 41, второто изречение от точка 45, точка 55, последното изречение на точка 63 и третото изречение на точка 65 са повлияни от фактическата грешка, която Комисията може да е допуснала в точка 14 от Решението.

67. По-специално, изявлението, което се съдържа в последното изречение на точка 37 от Решението, че „този ефект на неутрализиране и по този начин на стабилизиране на пазарните позиции на олигополистите в настоящия случай може да се получи, тъй като няма външен конкурентен натиск върху участници в Обмена освен паралелния внос, който обаче също се наблюдава, както беше разяснено по-горе”, не е невярно, защото, както се изтъкна по-горе (вж. параграф 52), не е достатъчно явно, че пазарът на селскостопански трактори в Обединеното кралство е по своя характер затворен олигопол.

68. По сходен начин, последното изречение от третото тире от точка 38 от Решението, което изтъква, че „до тази информация може да се достигне и чрез клиенти, които

информират посредниците за цените на конкурентите на определена територия”, само описва вероятен начин, по който пазарът функционира с оглед на неговите характеристики, както е анализирано по-рано, но във никакъв случай не установява връзка между начина на функциониране на пазара и въпросната система за обмен на информация.

69. Относно първото изречение на точка 40 от Решението, което изтъква, че „на пазара на трактори на Обединеното кралство, следователно единствените много важни пазарни данни, но трудни за получаване, са тези за точния обем на продажбите на всеки производител/посредник, така че да може незабавно да отбележи значителни промени в обема на продажбите и на пазарните дялове на всеки от участниците в олигопола и на всеки посредник на ниво на посредническите райони”, ищите по никакъв начин не демонстрират, че както са потвърдили на заседанието, това изречение е предназначено да се отнася и за посредници, които участват в дистрибуторска мрежа и за посредници от конкурентни дистрибуторски мрежи.

70. По отношение края на изречението от второто тире от точка 41, което изтъква, че събраната информация дава възможност на всеки участник да „проследи дали и до каква степен цена или друга маркетингова стратегия на конкурентите са успешни”, не може да се оспорва, че като се дава възможност на всеки участник да види своята позиция на пазара, в сравнение с тази на своите конкуренция, обсъжданата система за обмен на информация му дава възможност да оцени ефективността на маркетинговата стратегия на своите конкуренти”.

71. Второто изречение от точка 45 определя, че „подробното познаване на схемата за продажба на трактори на пазара на Обединеното кралство подобрява възможността на участниците да защитават своите позиции срещу тези на неучастващите”. Както ще се демонстрира по-долу (вж. точка 91), едва ли може да има съмнение, че системата за обмен на информация дава конкурентно предимство на участниците в споразумението и обратно на твърдението на ищите, не е необходимо с тази цел участниците в споразумението да имат информация, свързана с производителите и посредниците, които не участват в споразумението.

72. Точка 55 и последното изречение от точка 63 от Решението се отнасят за продажби, осъществени в района на всеки посредник в мрежата на даден участник. Ищите не оспорват оценката на системата, както е посочено в точки 55 и 63 от Решението, а само отбелязват, че системата за обмен на информация, както е описана, е тази, основана на първото съобщение и не се отнася за Data System. Тъй като Решението по никакъв начин не твърди, че системата, описана в точки 55 и 63 от Решението, е приложима за Data System, ищите по никакъв начин не установяват предполагаемата грешка.

73. Следователно, както е указано по-горе (вж. параграф 66), ищите не са показали, обратно на това, което претендират, че фактическите грешки, които Комисията може да е допуснала в точка 14 от Решението, са от такъв характер, че да окажат влияние на неговата законност.

Други предполагаеми фактически грешки

74. На първо място, по отношение на обработването от SIL на данните относно пощенския код на регистрирания ползвател на превозното средство, от самите условия на точка 14 от Решението, които ясно препращат към пощенски код до петата цифра, е видно, че твърдението на ищите, че Комисията е допуснала фактическа грешка, като е

установила, че SIL извлича от формуляра V55 седемте цифри на пощенския код на регистрирания ползвател на превозното средство, е фактически необосновано.

75. На второ място, по отношение организацията на териториите на посредниците, ищците не са показали наличието на някакви фактически грешки в оценката на Комисията, която е установила, че тези територии са определени чрез позоваване на сектори на пощенски код, индивидуално или по групи.

76. На трето място, аргументът на ищците, че последното тире от точка 26 от Решението трябва да се тълкува в смисъл, че производителите са организирали информационен обмен помежду си, а не че обменът на информация за отношенията на определен производител и неговите посредници трябва да се счита за фактически необоснован, защото Решението единствено констатира, че анализът на продажбите на посредник „позволява на производителите да идентифицират посредниците, които са осъществили продажбата в съответния сектор на пощенския код и да сравняват техните продажби с продажбите на производител в дадения сектор на пощенски код”.

77. На четвърто и последно място, що се отнася до аргумента, че в своя анализ на Data System Комисията е пропуснала да вземе предвид факта, че тази система докладва на тримесечие за продажбите, осъществени от посредници на даден производител в посредническия район на всеки посредник, Съдът констатира, като има предвид параграфи Б и В от приложение 2 към формуляра за уведомяване за Data System, че определена информация, свързана с регистрациите на превозни средства, се изпраща на участниците в споразумението месечно, докато друга информация, по-специално тази относно продажбите, осъществени от съответните посредници в техните райони на продажба, се изпраща на тримесечие. Съответно, оценката на Комисията, определена в точка 65 от Решението, с цел Data System да „продължава да предоставя информация, която идентифицира обемите на продажбите и пазарните дялове на участниците и посредниците за месечни периоди”, не е опорочена от фактическа грешка.

78. Следователно твърдението на ищците, че оценката на Комисията е опорочена поради определени фактически грешки от вид, който може да повлияе на законността на Решението, трябва да бъде отхвърлено.

Искането за неприлагане на член 85, параграф 1 от Договора

Аргументи на страните

79. Ищците оспорват заключението на Комисията, че информацията, разкриваща последните продажби на конкурентите неизбежно ограничава конкуренцията, като елиминира „скритата конкуренция” и като увеличава препятствията за навлизане на пазара. Те също оспорват твърдението на Комисията, че събраната информация относно продажбите от техните собствени посредници дава възможност на участниците в споразумението да ограничават дейността на посредниците и паралелните вносители.

80. Според ищците, Решението не изтъква изрично, че споразумението има антиконкурентна цел. Ако, както в този случай, споразумението цели да благоприятства конкуренцията, за да подобри предлагането, срещу него не могат да се правят възражения на основание последиците, до които то води, докато не се направи точен анализ на тези последици. По отношение на оценката на последиците от споразумението, ищците имат две основни жалби. Те твърдят, на първо място, че неправилното прилагане на закона следва логически от фактическите грешки,

допуснати от Комисията, и на второ място, че анализът на последиците от споразумението върху олигополния пазар е неточен.

81. Във връзка с първата точка, ищците изтъкват основно, че предположенията, на които се основават точка 35 и последващите от Решението, и по-специално точки 37, 40, 44 - 48, 49, 51 и 52, както и заключенията, до които стига Решението в точки 56 и 57, са изцяло или частично неточни. Точки 37 - 52 от Решението представят спорни, дори неточни изявления като неопровержима истина. Точки 44 - 48 разкриват противоречие в подхода на Комисията, тъй като Комисията не може да твърди по същото време, че споразумението е отворено за всички и представлява препятствие за навлизане в пазара на Обединеното кралство.

82. По отношение на втората точка, ищците, като се позовават по-специално на доклади на експерти, изготвени от професор Albach, посочени в параграф 4 по-горе, твърдят, че въпреки че Комисията претендира, че на един олигополен пазар споразумение като въпросното задължително възпрепятства конкуренцията, пазарът на селскостопански трактори на Обединеното кралство по никакъв начин не демонстрира такива характеристики. Във всеки случай, дори да се приеме олигополният характер на пазара, икономическите изследвания демонстрират обобщения характер на анализа на Комисията. Следователно ищците считат, че Комисията е склонна да вярва на теорията за нарушение *per se*, но в действителност не е установила наличието на достатъчно осезаемо нарушение на конкуренцията, което произтича от потенциалните последици от споразумението. За да направи това, Комисията трябва да е оценила споразумението, като се е позовала на конкуренцията, която би възникнала при неговата липса. Вместо това, тя единствено констатира нарушение *per se*. Прилагането на правило за забрана по същество не е основана на съдебната практика, основана на прецеденти. Ищците твърдят, че освен че е ограничена, конкуренцията е засилена от въпросния обмен на информация. Тъй като, както е в този случай, достъпът до обменната информация е отворен за всеки конкурент, системата за обмен на информация става инструмент на конкуренцията.

83. Решението не е подкрепено от какъвто и да е прецедент нито по отношение начина на анализиране, нито по отношение на прилаганите принципи на правото. По-скоро в случая изучаването на прецедентите противоречи на анализа на системата за обмен на информация, извършен от Комисията. В тази връзка ищците се позовават на Седмия доклад за политика в областта на конкуренцията, публикуван през 1978 г. В този случай Комисията не е спазила правилото, което самата тя е установила.

84. Ищците твърдят също така, че споразуменията за обмен на информация, срещу които Комисията е възразила, се отнасят за обмен на информация за цени или за еднородни продукти. Само едно решение на Комисията се отнася до обмен на информация за трайни стоки, а именно по дело за трактори. Това е Решение 83/361/ЕИО от 13 юли 1983 г. по производство съгласно член 85 от Договора за ЕИО (дело IV/30.174 - *Vimpoltu*, ОВ L 200, стр. 44). От друга страна, по това дело поведението на търговците, които са обменили информация за цените, наподобява поведението на членове на картел. Освен това Комисията не може да се позовава на своето Решение 87/69/ЕИО от 15 декември 1986 г. по производство съгласно член 85 от Договора за ЕИО (дело IV/31.458 - *X/Open Group*, ОВ L 35, стр. 36), в което тя е дала обширно определение на потенциалните последици върху конкуренцията, които произтичат от обмена на информация, което е по-подробно от определението, прието от Съда на ЕО и в което тя предвижда изключване на обмена на информация. Съдът на Европейските общности никога не е бил призоваван да разглежда дело, което се отнася

изключително само за обмен на информация. Изявлението на Комисията, че въпросът дали съответната стока е еднородна стока или не, е неуместен, е в пряко противоречие с икономическата теория. Следователно, от това трябва да се направи изводът, че другите аспекти на това Решение не са уместни по това дело. В резюме, ищците твърдят, че Решението не само не е подкрепено от precedent, но и че проучването на дела и техния контекст, които са били предмет на решението, е в пряко противоречие с подхода, който е възприет по настоящото дело.

85. Комисията оспорва, че възприетият от нея подход спрямо разглежданата система за обмен на информация е точно този, който е застъпен в Седмия доклад за политиката в областта на конкуренцията. При проверката по настоящото дело, Комисията не е приложила забраната *per se* спрямо системите за обмен на информация. Като се позовава по-специално на точка 51 от Решението, Комисията изтъква, че ищците не могат да отречат, че Решението съдържа точен анализ на условията, при които функционира пазарът, въпреки че те оспорват този анализ. Твърдението, че Решението не заявява ясно, че споразумението има антиконкурентна цел, се основава на твърдението, че споразумението е в полза на конкуренцията. Това твърдение няма никаква обосновка. Следователно Комисията счита, че няма доказателства, които могат да накарат Съда да установи, че е имало очевидна грешка или злоупотреба с правомощия. Твърдението на ищците, че Комисията може да проучва антиконкурентните последици от дадено споразумение, само ако е установила, че това споразумение има антиконкурентна цел, противоречи на съдебната практика на Съда на ЕО и на решенията, приети от Комисията. Съгласно Решение на Съда от 1 февруари 1978 г. по дело Miller/Комисия (19/77, Recueil, стр. 131), за да демонстрира наличието на потенциални последици върху конкуренцията, които произтичат от споразумението, Комисията следва да докаже, че споразумението може да предизвика последици, което е установено в точка 43 и четвъртото тире от точка 51 от Решението. Твърдението на ищците пренебрегва факта, че когато Комисията решава дали да вземе решение за липса на основания за предприемане на действия от нейна страна или за индивидуално изключване, Комисията трябва да вземе предвид и евентуалните отрицателни последици от споразумението върху бъдещата конкуренция. По настоящото дело, на пазар, който е олигопол и следователно се характеризира с несъвършена конкуренция, Комисията е отказала да одобри ограничения на конкуренцията, които произтичат от система за обмен на информация между основните икономически оператори.

Съображения на Съда

86. Съдът отбелязва, че съгласно Решението, анализът за въздействието на обмена на информация върху конкуренцията на пазара на селскостопански трактори в Обединеното кралство е направен, в точки 35 - 56, изключително от гледна точка последиците от споразумението. Този анализ е изготвен чрез използване на два разграничителни критерия. На първо място, Решението прави разлика между антиконкурентни последици, произтичащи от разпространението на данни, отнасящи се за всеки конкурент (точки 35 - 52), от една страна, и антиконкурентните последици, произтичащи от разпространението на данни, свързани с осъществяването на сделки от посредниците на всеки участник (точки 53 - 56), от друга страна. На второ място, в анализа на последиците, произтичащи от разпространението на продажбите на всеки конкурент, Решението разграничава отрицателния ефект върху „скритата конкуренция” (точки 37 - 43), от една страна, и отрицателния ефект за достъпа до пазара, пред който са изправени производителите, които не са участници в споразумението (точки 44 - 48), от друга страна.

87. На първо място, по отношение на антиконкурентните последици, произтичащи от разпространението на „продажбите“ на всеки конкурент, в точки 35 - 43 от Решението се изтъква, първо, че системата за обмен на информация осигурява пълна прозрачност между доставчиците по отношение на условията на пазара. Като се имат предвид характеристиките на пазара, както са описани по-горе (вж. параграфи 52 и 53, посочени по-горе), тази прозрачност би разрушила всяка останала „скрита конкуренция“ между търговци и би елиминирала всеки остатък несигурност относно предвидимата природа на поведението на конкурентите. На второ място, Решението изтъква, че системата за обмен на информация води до фундаментална дискриминация от гледна точка условията за достъп до пазара на участниците в нея, които разполагат с информация, която им дава възможност да предвидят поведението на техните конкуренти, а търговци, които не участват в споразумението, които не само че не са наясно с поведението на техните конкуренти, но и ще разкрият собственото си поведение пред конкурентите си, ако за да преодолеят тази пречка, се присъединят към системата.

88. На следващо място, по отношение на антиконкурентните последици, произтичащи от разпространението на „продажбите“ на посредниците, Решението (точки 53 - 56) изтъква, че системата за обмен на информация може да разкрива продажбите на различните конкуренти на ниво територия на отделен посредник. Решението изтъква, че под определен праг продажбите, осъществени в района на даден посредник, могат да дадат възможност всяка от отделните сделки да бъде точно идентифицирана. В Решението Комисията застъпва становището, че по отношение на определен период и стока, десет броя е прагът, под който е възможна индивидуализация на информацията и който дава възможност всяка продажба да бъде идентифицирана (вж. точка 54). Въпреки че знанието, което предоставя на конкурентите на района на посредника и за продажбите, осъществени от посредник извън неговия район, системата дава възможност дейността на посредниците да бъде наблюдавана и да се установи вносът и износът, и по този начин да се наблюдава „паралелният внос“ (вж. точка 55). Това положение е вероятно да намали конкуренцията в рамките на една марка с потенциалните отрицателни последици, които може да има върху цените.

89. На първо място, що се отнася до фактическите въпроси, повдигнати от ищците и техните възможни последици върху правната характеристика, която е постигната в Решението, Съдът отбелязва, че, както той вече е установил (вж. параграфи 66 - 78, посочени по-горе), ищците не са показали, обратно на твърденията си, че фактическите грешки, които Комисията може да е допуснала, биха могли да окажат влияние на законността на Решението.

90. На второ място, по отношение на несъвместимостта, която се твърди, че съществува между Решението и приети преди това решения на Комисията, Съдът счита, че Решението по никакъв начин не разкрива никаква несъвместимост с решения, които са приети преди това от Комисията. Решенията на Комисията, които са посочени, се отнасят или за обмен на информация, която е различна от информацията от разглежданата по това дело, или информация за пазари, чиито характеристики и методи на функциониране по своя характер са различни от тези на съответния пазар. По сходен начин, ищците не са установили, че в Решението Комисията пренебрегва някои от принципите, които се е задължила да съблюдава, и по-специално тези от Седмия годишен доклад за политиката в областта на конкуренцията. Както вече е установено (вж. параграф 35, посочен по-горе), Решението следователно съдържа, в сравнение с по-рано приети от Комисията решения, достатъчно мотиви и ищците не могат да претендират, че то пренебрегва принципите, установени от Съда на ЕО по делото *Papiers Peints*, посочено по-горе.

91. От друга страна, Съдът отбелязва, че както ищците изтъкват, Решението е първото, в което Комисията е забранила система за обмен на информация, която не се отнася директно за цени, и която не подкопава и други антиконкурентни споразумения. Както правилно изтъкват ищците, на един действително конкурентен пазар прозрачността между търговците е принцип, който е вероятно да доведе до по-голяма интензивност на конкуренцията между доставчиците, тъй като в такава ситуация фактът, че търговец взема предвид информация, която му е предоставена, за да пригоди своето поведение на пазара, не е вероятно да намали или неутрализира несигурността на другите търговци за предвидимия характер на поведението на неговите конкуренти, като се има предвид разнородният характер на предлагането. От друга страна, Съдът счита, че, както Комисията оспорва този път, общото ползване от основните доставчици на обмена на точна информация на кратки интервали, която идентифицира регистрирани превозни средства и мястото на тяхната регистрация е вероятно съществено да понижи конкуренцията, която съществува между търговците на високо концентриран олигополен пазар, какъвто е въпросният пазар (вж. параграф 52, посочен по-горе) на който конкуренцията вече е значително намалена, а обменът на информация е улеснен. При тези обстоятелства, споделянето на чести интервали и редовно на информация относно функционирането на пазара води до периодично разкриване на всички конкуренти на пазарни позиции и стратегии на различните отделни конкуренти.

92. Тази оценка не подлежи на оспорване на основание, че от предварителната проверка, и по-специално от обясненията, предоставени от SII, които са приети от Комисията, е очевидно, че от 1 септември 1988 г. участниците в споразумението вече не получават повече от веднъж годишно цялостно представяне на пазара, разгледано по производител и модел, тъй като информацията, предоставена на всеки от участниците в системата между две годишни сесии, е свързана само с позицията на даден производител на пазара като цяло. Предоставянето на такава информация на всички доставчици предполага споразумение или най-малко негласно споразумение между търговците да определят границите на районите за продажба на отделен посредник, като се позовават на системата пощенски кодове на Обединеното кралство, както и институционална рамка, която дава възможност за обмен на информация между търговците чрез търговското сдружение, към което те принадлежат, и на второ място, като се има предвид честотата на тази информация и нейният систематичен характер, тя само дава възможност на определен търговец да предвижда по-точно поведението на неговите конкуренти, като по този начин намалява или неутрализира степента на несигурност за функционирането на пазара, която би съществувала при липсата на такъв обмен на информация. Освен това, Комисията правилно оспорва, в точки 44 - 48 от Решението, че каквото и решение да се приеме от търговец, който иска да проникне на пазара за селскостопански трактори в Обединеното кралство, и без значение дали той стане участник в споразумението или не, това споразумение е достатъчно неблагоприятно за него, без оглед на това дали, като се има предвид скромният разход и правилата за участие, системата за обмен на информация по принцип е отворена за всички. Съответният търговец или не става участник в споразумението за обмен на информация и тогава за разлика от своите конкуренти се отказва от информацията, която се обменя, и от познаването на пазара; или става участник в споразумението и в този случай неговата бизнес стратегия незабавно се разкрива пред всичките му конкуренти посредством информацията, която те получават.

93. Следователно, ищците неправилно твърдят, че въпросното споразумение за обмен на информация е вероятно да засили конкуренцията на пазара и че Комисията не е установила в изискваната от закона степен антиконкурентен характер на въпросното

споразумение. Фактът, че Комисията може да покаже наличието на действителни последици на пазара (които могат да се считат за факта, *inter alia*, че прилагането на споразумението е спряно от 24 ноември 1988 г.), няма връзка с изхода от това дело, тъй като член 85, параграф 1 от Договора забранява и действителните антиконкурентни последици и изцяло потенциалните последици, при условие че те са достатъчно съществени, както е в настоящия случай, като се отчитат характеристиките на пазара, описани по-горе (в параграф 52). При това положение, не е необходимо Съдът да разглежда въпроса дали Комисията правилно твърди, че на заседанието няколко предприятия са претендирали, че прекратяването на споразумението съществено е засегнало тяхната възможност да предвиждат развитието на пазара. Освен това Комисията правилно твърди в точки 55 и 56 от Решението, че поне до 1 септември 1988 г., датата на която SIL е спрял да изпраща копие от формуляра V55/5 на предприятията, въпросната система за обмен на информация дава възможност паралелният внос на селскостопански трактори в Обединеното кралство да бъде наблюдаван посредством идентификация на номера на шасито на превозното средство, който предварително е бил въведен във формуляра от производителя. И накрая, анализът на антиконкурентните последици на споразумението не е повлиян от съдържанието на второто съобщение, което е направено на 12 март 1990 г., тъй като, както се изтъква в точка 65 от Решението и както следва от информацията, посочена в приложение 2 към формуляра за съобщението, новата система „продължава... да предоставя информация, която идентифицира обема на продажбите и пазарните дялове на участниците и посредниците месечно и да предоставя подробности за номера на шасито и датата на регистрация на всеки продаден трактор. Тази последна информация, както и формуляра V55/5, позволява идентификацията и предназначението на всички трактори”.

94. Следователно, твърдението за неприлагане на член 85, параграф 1 от Договора трябва да бъде отхвърлено.

По твърдението, че приложението на член 85, параграф 3 от Договора, е неправилно отказано

Аргументи на страните

95. Ишците твърдят, че те са предоставили на Комисията подробни доказателства за предимствата на споразумението. В точка 60 от Решението се признава, че участниците използват получената информация, за да засилят конкуренцията, и по-специално, за да подобрят разпространението на продуктите, но не могат да компенсират ограниченията на конкуренцията, които произтичат от споразуменията. Те също твърдят, че основната причина, която кара Комисията да е с отрицателно отношение към споразумението за обмен на информация, е, че то дава възможност действията на конкурентите да бъдат незабавно изследвани и да се наблюдават паралелният внос и продажбите на посредниците извън техните райони за продажба. Data System не дава на своите участници тази възможност за наблюдение, защото тя предвижда данните за идентифициране да бъдат блокирани за тримесечен период.

96. Ишците също така твърдят, че новата система трябва във всички случаи да отговаря на условията за изключване съгласно член 85, параграф 3 от Договора, тъй като разпространяваната информация за продажби на техните посредници вече не дава възможност на участниците в споразумението да идентифицират и локализируют продажби, осъществени от посредници извън техните райони. Освен това, съгласно Data System, SIL вече няма да изпраща на участниците в споразумението формуляр

V55. Отсега нататък предоставяната информация ще се ограничава до номера на шасито и датата на регистрация.

97. Комисията твърди, че аргументите на ищите са основани на погрешно тълкуване на Решението. Тя оспорва, че тя е приела, че обменът на информация има положително влияние върху конкуренцията. Нищо не води до заключението, че оценката, направена от Комисията, която е счела, че едно от четирите условия, поставени в член 85, параграф 3, не е изпълнено, е очевидно погрешна. Съответно, отхвърлянето от нейна страна на исковата молба за изключване е правилно. Тази оценка не е повлияна от второто съобщение, което е направило само малки изменения на системата за обмен на информация, така че оценката, направена в резултат на първото съобщение, остава валидна по отношение на преценката на второто съобщение.

98. Според Комисията, когато е попълнен „доброволния статистически раздел“ от формуляр V55, той съдържа името и адреса на регистрирания ползвател. Съгласно Data System, SIL извлича от формуляра V55 и предоставя на участниците в споразумението подробна информация относно номерата на шасито и датите на регистрация на продадените трактори. Комисията счита, че такава информация дава възможност на членовете на споразумението да установят произхода и предназначението на всеки продаден трактор. Освен това, обратно на твърденията на ищите, тази информация не е достатъчна за проверка на твърдения за гаранции и бонуси, както е видно от точки 59 - 65 от Решението. Твърденията за проверка на бонус или гаранция изобщо не изисква производителят да участва в система за обмен на информация с конкурентите, а всеки производител може индивидуално да определи и ползва съответен метод за проверка на такива твърдения.

Съображения на Съда

99. Съдът отбелязва, първо, че има установена практика, че четирите условия, изложени в член 85, параграф 3 за предоставяне на индивидуално освобождаване от споразумение, за което Комисията е съответно уведомена, са кумулативни, тоест, ако едно от тях не е изпълнено, Комисията законно може да отхвърли отправената към нея искова молба. Освен това, Съдът отбелязва, че предприятията, които уведомяват за споразумение, за да им бъде предоставено освобождаване от Комисията, следва да представят пред нея доказателства, че споразумението отговаря на условията, поставени в член 85, параграф 3 от Договора (Решение на Съда на ЕО от 17 януари 1984 г. по съединени дела 43/82 и 63/82 VBVB и VBVB/Комисия, Recueil, стр. 19; Решение на Първоинстанционния съд от 9 юли 1992 г. по дело Publishers Association/Комисия T-66/89, Recueil, стр. II-1995). В настоящото дело, Решението определя, че ограниченията на конкуренцията, които се получават от обмена на информация, не са належащи, тъй като „собствените данни на предприятието и общите промишлени данни са достатъчни за функционирането Ж на пазара на селскостопански трактори“ в Обединеното кралство. Тази констатация, направена в точка 62 от Решението, по отношение на първото съобщение, е повторена в точка 65 по отношение на второто съобщение. Съдът счита, че Комисията правилно е констатирала, че наблюденията, определени във връзка с първото съобщение, са верни *mutatis mutandis* по отношение на второто, тъй като, както по-рано беше отбелязано, Data System „продължава да предоставя месечни данни относно обема на продажбите и пазарните дялове на участници и посредници“. Както стана ясно на заседанието със страните на 7 декември 1993 г., Комисията по този начин е възнамерявала да претендира, че за да постигне поддържаните цели, не е задължително да има информация, която идентифицира отделните продажби на конкурентите за кратки периоди от време.

Ищците, които само изтъкват, че събраната информация е необходима, за да осигури гаранционни услуги или други услуги след продажбата, не установяват, че ограниченията на конкуренцията, които произтичат от системата за обмен на информация, както предварително са анализирани (вж. параграф 91, посочен по-горе), са задължителни, по-специално с оглед заявените цели. Ясно е, че услугите по гаранционно или друго обслужване могат да бъдат изпълнени отлично и без система за обмен на информация като въпросната. Следователно, системата за обмен на информация, определена в първото съобщение и във второто съобщение от 12 март 1990 г., не изпълнява условията, определени в член 85, параграф 3 от Договора.

100. Следователно твърдението, че Комисията неправилно е отхвърлила индивидуалната искова молба за освобождаване, която е била представена пред нея, трябва да бъде отхвърлено, а това дело трябва да бъде прекратено.

По съдебните разноси

101. Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. Тъй като ищците не са успели да докажат своите твърдения, те трябва да бъдат осъдени да заплатят разноските.

По изложените съображения Първоинстанционният съд (втори състав) реши:

1. Отхвърля иска.

2. Осъжда ищците солидарно и поотделно да заплатят разноските.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 27 октомври 1994 година.

Подписи